

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg vil blot svare hr. Kent Kirk, at enten kan han ikke læse indenad, eller også vil han ikke, hvis han tror, det kun er, fordi vi vil have en konfrontationskurs. Der står klart og tydeligt, at vi ønsker at få EU-strukturfondene afviklet eller tilpasset.

Når jeg har skrevet sådan, er det faktisk med velberåd hu, for jeg kan også godt tælle. Det går jeg ud fra at hr. Kent Kirk også kan og også kan tælle sæder herinde i Folketingssalen.

Og hvis vi ikke kan – og det kan vi ikke, fordi vi altså ikke er nok – få regeringen til at gå ind for, at vi skal afvikle strukturfondene her og nu, det sagde jeg også klart og tydeligt: O.k., det er i virkeligheden vores mål, men det kan vi ikke, så er vi i hvert fald nødt til at tale om, hvordan bliver de tilpasset, så de ikke står som en forhindring for udvidelsen af EU, og det gør de i dag. Det står i øvrigt også klart og tydeligt; hvis man læser Økonomiministeriets egne rapporter, kan man se, at der i virkeligheden står, at det vil være en forhindring, hvis det ikke bliver lavet om.

Hvorfor starter vi så ikke debatten nu? Vi er jo alle sammen enige om, at EU skal kunne udvides, men der er ikke nogen, der bare vil gøre dét, som sandsynligvis er det vigtigste overhovedet: at få økonomien til at passe, således at den ikke skal bruges som forhindring. For det er det, der kommer til at ske, hvis der ikke er nogen, der tør tage debatten. Men det lader til, at der er nogen, der stadig putter hovedet under armen og ikke engang vil være med til at forhindre misbrug af systemet.

Klaus Hækkerup (S):

Socialdemokratiet er tilhænger af udvidelsen af EU med de 11 lande, der i dag har søgt om medlemskab af Unionen, og vi er tilhænger af, at den udvidelse også fremmes ved anvendelse af strukturfondenes midler. Vi ønsker altså ikke strukturfondene afviklet.

Af hensyn til tilhørerne skal jeg måske sige, at de 11 lande, vi snakker om at udvide EU med, er Estland, Letland, Litauen, Polen, Tjekkiet, Slovakiet, Ungarn, Slovenien, Rumænien, Bulgarien samt Cypern, og for så vidt angår Cypern, er det jo i forvejen et så velstående samfund, at det ikke vil have væsentligt behov for overgangsstøtte.

Anderledes stiller det sig jo unægtelig med de øvrige 10 ansøgerlande; jeg plejer at kalde dem

tredjedelslandene. Det er ca. en tredjedel af det nuværende befolkningstal i EU, det er ca. en tredjedel af det nuværende areal i EU, og de har en gennemsnitsindkomst pr. indbygger, der er ca. en tredjedel af den nuværende gennemsnitsindkomst i EU. Så det siger lidt om, at der er tale om ganske betydelige problemer, omstillingsproblemer, for de pågældende lande, problemer, der selvfølgelig også vedrører os som medlem af EU, der skal modtage dem.

Så kan man spørge: Har vi nogle erfaringer fra 1989, da Muren faldt, til i dag, som vi kan analysere problemerne på baggrund af? Jeg vil godt sige, det ligger det nok lidt tungt med. Finland måtte omstille sig fra en meget stor andel af sin udenrigshandel med Sovjetunionen til at handle med Vesten; det er en omstilling, som de øvrige østeuropæiske lande også er igennem. Finland kom hurtigt over sin omstilling og har allerede i dag en produktion, der er større end før 1989.

Ser vi på genforeningen af Øst- og Vesttyskland, gælder det også her, at det er vanskeligt at drage nogen konklusioner. Forholdene var anderledes, Østtyskland blev med det samme eller næsten med det samme inkorporeret i Vesttyskland, og vigtigst af alt måske blev den østtyske mark ombyttet med den vesttyske mark i forholdet 1:1. Det gav anledning til en række forskellige økonomiske problemer, men berøvede klart Østtyskland det vækstpotentiale, der havde ligget i en lavere omvekslingskurs. Så det kan vi heller ikke rigtig lære noget af.

Den forespørgsel, som vi har i dag, drejer sig om strukturfondene. Allererst vil jeg godt påpege – jeg tror også, udenrigsministeren var inde på det – at tidshorisonten for en revision af disse fonde ligger fast. Vi lever for øjeblikket under et finansieringsskema, der løber frem til 1999, derefter eller forinden udgangen af 1999 skal der forhandles om de nye struktur- og samhörighedsfonde dækkende perioden fra år 2000 og antagelig til år 2004, altså en ny 5-årsperiode. Så der er god tid til at føre de forhandlinger, der er god tid til at gøre sig de overvejelser; beslutningerne skal først træffes i 1999.

Det er også vigtigt, synes jeg, at gøre sig klart, som økonomiministeren understregede, at det er begrænset, hvor store midler EU har til rådighed til at investere i Østlandene. I Edinburgh drøftede man et indtægtsloft på 1,27 pct. af bruttonationalproduktet for medlemmerne i EU. Den udvidelse er stadig ikke ratificeret eller var for et halvt år siden stadig ikke ratificeret af